

РЕШЕНИЕ

№ 18481

гр. София, 01.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2551** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искова молба /жалба/ на Р. Р. Г. срещу незаконосъобразно бездействие на кмета на Столична община по изпълнение на негово задължение, произтичащо пряко от закона за поддържането и защитата на общинските пътища и за иницирането на административнонаказателни производства в случаите на извършени административни нарушения.

От фактическа страна се излага, че с Протокол № 5/07.02.2023г., утвърден от заместник-кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“, е въведена забрана за движение на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица], съгласувана по Протокол № 3/22.01.2019г. на ПКТОВД при СО. Въпреки тази забрана, във връзка с изграждане на строеж в УПИ IV-1367,1368, кв.45, м.,„Б.“, район „Витоша“-СО с административен адрес [улица], по въпросния участък ежедневно преминавала строителна техника, вкл. бетоновози и бетон помпи, превишаващи разрешената маса на ППС. Твърди се, че това е довело до нарушаване на асфалтовата настилка, вследствие на което били компрометирани канализационните тръби, което предизвикало изтичане по посочените улици на фекални води. Сочи се още, че под улиците в посочения участък е разположена газопреносната мрежа на района, което при евентуалното нарушаване на целостта ще създаде рискове за живота и здравето на населението в района. По този начин, според ищцата, ответникът незаконосъобразно

бездействия като не осъществява законово вменените му със Закона за пътищата правомощия, в частност тези по чл.19, ал.1, т.2 вр. ал.2, т.4, както и не предприема действия по образуване на административнонаказателни производства срещу нарушителите.

В съдебно заседание ищцата се представлява от адв.Г., който моли съдът да осъди ответника да изпълни законово вменените му задължения във връзка с опазването и поддържането на общинските пътища. Претендира присъждането на разноски за държавна такса.

Ответникът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Не изразява становище по иска.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Защитата срещу неоснователни бездействия на административните органи е регламентирана в чл.256 АПК. Съгласно посочената разпоредба бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове /ал.1/, а според ал.2 неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14-дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му. Принципно защитата и по двете разпоредби е еднаква - задълженията трябва да произтичат пряко от правната норма при настъпването на определен юридически факт, с оглед което съдът приема, че оспорването може да бъде предявено безсрочно – ал.1 на чл.256 АПК.

На следващо място както възникването, така и съдържанието на действията не трябва да е опосредено от допълнително волеизявление /индивидуален или общ административен акт, съдебно решение, правна сделка/, нито тези действия по естеството си да представляват правни такива – волеизявления, които законът определя като индивидуални, общи или нормативни актове, в който случай защитата би била по друг ред.

В конкретния случай от доказателства по делото се установява, че с Протокол № 5/07.02.2023г., утвърден от заместник-кмета на Столична община по Направление „Транспорт и градска мобилност“, е въведена забрана за движение на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица], съгласувана по Протокол № 3/22.01.2019г. на ПКТОВД при СО.

От приложения снимков материал и от показанията на свидетеля В. Н., които съдът кредитира като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се потвърждава твърдението в исковата молба, че по улицата преминава строителна техника – камиони, бетоновози и бетон помпи с маса над 3,5т. Потвърждава се и изложеното, че уличната настилка е компрометирана, както и че са налице повреди по канализационната система, изпълнена под уличното платно.

По делото са приети като доказателства жалби и сигнали от живущите в района до Столична община – кмета и директора на Дирекция „Управление и анализ на трафика“, както и отговорите по тях. Видно от изложеното в жалбите уличната регулация за [улица]не е приложена и в отделни участъци улицата е с по-малка от изискуемата и предвидена по ПУП широчина. Според свидетеля при преминаването на МПС над 3,5т – строителната техника, посредством която се осъществява строежът

на [улица], бил счупен един електрически стълб.

Съгласно чл.19, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/ общинските пътища се управляват от кметовете на съответните общини, а според ал.2, т.4 с.р. управлението на пътищата включва организиране и осъществяване защитата на пътищата, включително на пътните съоръжения и на принадлежностите на пътя.

В случая се претендира изпълнение именно на това задължение като фактическо действие, поради което съдът приема, че е сезиран с допустимо искане – подадено от надлежна страна и при наличие на правен интерес за ищцата от търсената защита, тъй като неизпълнението на задължението на административния орган рефлектира пряко в нейната правна сфера.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, по следните съображения:

Както се посочи, страните не спорят, че по отношение на процесната улица е въведена временна забрана за движение на МПС с маса над 3,5т. Не се спори и че по улицата въпреки това преминават такива МПС. Както посочва свидетелят, това е с оглед извършващото се в УПИ IV-1367,1368, кв.45, м.,„Б.“, район „Витоша“-СО, строителство на жилищна сграда.

Съгласно § 1, т.7 ДР ЗП "Обществено ползване на пътищата" е обичайното използване на пътищата за превоз на пътници и товари с общоприетите пътни превозни средства или за придвижване на пешеходци. Според чл.9, ал.1 ЗП пътищата са отворени за обществено ползване при спазване на реда и правилата, установени с този закон и със Закона за движението по пътищата /ЗДВП/. Според чл.9, ал.3 ЗП собствениците или администрацията, управляващи пътищата, могат да въведат временни забрани за обществено ползване на отделни пътища или участъци от тях при извършване на ремонтни работи, при природни бедствия и аварии, при неблагоприятен водотоплинен режим на настилната, при възникване на опасност за сигурността на движението и при провеждане на масови спортни мероприятия.

Съгласно чл.2, ал.2 ЗДВП всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение, а според чл.3, ал.3 ЗДВП условията и редът за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството. На основание последната разпоредба е приета Наредба № РД-02-20-2/24.10.2022г. за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, обн.ДВ, бр.88 от 4 ноември 2022г., в сила от 06.11.2023г.

Според чл.46 от наредбата в отделни зони на населеното място или участъци от уличната мрежа може да се налага забрана за движение на определени видове ППС - тежкотоначни и едрогабаритни, бавнодвижещи се ППС /селскостопански и строителни машини, електро- и мотокари, ППС с животинска тяга/, както и на двуколесни превозни средства /мотоциклети, мотопеди и велосипеди/ или ППС, които оказват негативно влияние по смисъла на ал.1, т.2 – такива, които причиняват недопустим шум, вибрации, замърсявания и др. Според чл.47, ал.2 от наредбата товарното движение се ограничава или забранява в централните части, по улици край болнични, учебни и детски заведения, по обслужващи улици на обособени жилищни зони и др. като според ал.3 ограничението на товарното движение може да бъде по време - в определени часове от денонощието или по товароносимост.

В случая не се спори между страните, че такава забрана - за движение на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица], е въведена с Протокол № 5/07.02.2023г., утвърден от заместник-кмета на

Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“.

Забраната за движение на МПС с маса над 3,5т по конкретна улица се обозначава с пътен знак В18 – чл.47, ал.3 ППЗДвП и участниците в движението следва да съобразяват поведението си с него – чл.6, т.1 ЗДвП. Неспазването на тази забрана представлява административно нарушение, което подлежи на санкциониране по чл.177, ал.3, т.2 ЗДвП. Установяването на нарушението и образуването на административнонаказателно производство законът е възложил на службите за контрол, предвидени в ЗДвП /чл.189 ЗДвП/, а именно отделите „Пътна полиция“ към съответната регионална дирекция на вътрешните работи, в конкретния случай към СДВР. Извън правомощията на кмета на общината, регламентирани както в ЗМСМА, така и в специалните ЗП и ЗДвП, е да извършва контрол за спазване на правилата за движение по пътищата и осъществяване на административнонаказателна дейност при установени нарушения. Задълженията му по чл.19, ал.1, т.2 вр. ал.2, т.4 ЗП са изпълнени с въвеждането на временната забрана. Контролът по изпълнението ѝ, както се посочи, е на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

В тази връзка следва да се отбележи, че по отношение на началника на отдела и директора на СДВР е постановено влязло в сила Решение № 8046/10.06.2024г. по адм.д. № 2484/2024г. по описа на Административен съд София-град, с което на основание чл.256, ал.3 АПК те са осъдени по жалба на ищцата да изпълнят незабавно пряко произтичащите от чл.43, ал.3, т.1 във вр. чл.42, ал.2 във вр. чл.6, ал.1, т.2 във вр. чл.14, ал.1 ЗМВР във вр. с Протокол № 5 от 07.02.2023г., утвърден от зам. кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“ задължения по охранителна дейност и бъде спряно движението на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица].

Предвид изложеното по-горе съдът намира, че не е налице твърдяното фактическо бездействие по см. на чл.256, ал.1 АПК на кмета на Столична община и искането следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора на искателя не се следват разноски. Такива са дължими на ответника, но при липса на направено искане за присъждането им съдът не може да се произнесе служебно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 вр. чл.256, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Р. Р. Г. да бъде осъден кмета на Столична община да изпълни задължението, произтичащо от чл.19, ал.1, т.2 вр. ал.2, т.4 ЗП като осъществи дейност по контрол за изпълнение на въведената с Протокол № 5/07.02.2023г., утвърден от заместник-кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“, забрана за движение на МПС с допустима максимална маса над 3,5 тона по [улица]в участъка между [улица]и [улица], съгласувана по Протокол № 3/22.01.2019г. на ПКТОбД при СО и образуване на административнонаказателни производства срещу нарушителите.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: